

تاریخ دریافت : ۱۳۹۵/۱۲/۰۱

تاریخ پذیرش : ۱۳۹۶/۰۵/۰۷

ترجمه انگلیسی این مقاله نیز تحت عنوان :

Study of Structure and Viewing Angles of Persian Garden

in Persian Garden Paintings and Garden carpets in Safavid Period

در همین شماره مجله به چاپ رسیده است.

بررسی ساختار و زوایای دید باغ‌ایرانی در نگارگری باغی و قالی‌های باغی دوره صفویه*

مهری محمدزاده**

سونیا نوری***

چکیده

باغ‌ایرانی یکی از موضوعات تصویری رایج در حوزه نگارگری و قالی است. گونه‌های مختلف هنر ایرانی بعد از اسلام توجه خاصی به بازنمایی باغ داشته‌اند. پژوهش حاضر بر آن است که باغ‌ایرانی و ساختار باغ‌سازی دوره صفوی را در دو حوزه تصویری قالی و نگارگری مورد مطالعه قرار دهد. لذا این پژوهش به بررسی تطبیقی ترکیب‌بندی و زوایای دید در قالی‌های باغی و نقاشی دوره صفویه و ارتباط آنها با یکدیگر می‌پردازد تا از این طریق بتواند به ساختار طراحی باغ و نگاه تجسمی ناظر در این دو حوزه تصویری دست یابد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی- تحلیلی بوده، تجزیه و تحلیل اطلاعات به شیوه جزیی نگر (استقرایی) انجام گرفته و پژوهش از نوع تحقیقات کیفی با رویکردی تطبیقی است. بخش اصلی مطالعات این پژوهش براساس داده‌های کتابخانه‌ای صورت گرفته است.

هدف پژوهش حاضر بررسی ساختار اصلی باغ در قالی‌ها و نگارگری‌های دوره صفوی است، تا به تفاوت‌ها و تشابهات دو حوزه تصویری در امر باغ‌سازی بپردازد. در همین راستا پرسش اصلی پژوهش حاضر این است که چه نسبت ساختاری میان قالب باغ در نگارگری و قالی‌باغی عصر صفوی وجود دارد؟

فرضیه مقاله حاضر بر این است که دو قالب هنری قالی‌باغی و نگارگری دارای تأثیرگذاری متقابل و روابط بینامتنی هستند، لذا در پی مطالعات انجام گرفته در جامعه آماری دوره صفوی، از جمله ۲۰ قالی و ۴۶ نمونه نگاره که ۵ نمونه از هر کدام به طور تصادفی جهت تجزیه و تحلیل انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفته‌اند و با تجزیه و تحلیل آنها و با رویکرد ساختارشناسانه و بینامتنی، به اثبات فرضیه مورد نظر پرداخته شده است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که ترکیب‌بندی باغ‌ایرانی در نگاره‌ها و قالی‌های باغی دوره صفویه برگرفته از الگوی چهارباغ بوده و تأکید بر مرکزیت حوض، شبکه آبرسانی جریان آب، تقارن، طبیعت‌گرایی، هماهنگی بین عناصر موجود در باغ و تفکیک فضاهای تأکید دارد. زوایای دید موجود در این دو حوزه تصویری با توجه به موقعیت قرارگیری ناظر به لحاظ دیداری متفاوت است.

واژگان کلیدی
باغ‌ایرانی، قالی‌باغی، باغ در نگارگری، هنر صفوی.

*. این مقاله برگفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد سونیا نوری تحت عنوان «بررسی تطبیقی باغ‌ایرانی در نگارگری و فرش دوره صفویه و ارایه یک طرح فرش مبتنی بر مطالعات انجام شده» است که به راهنمایی دکتر مهدی محمدزاده در دانشگاه هنر اسلامی تبریز انجام شده است.

. دکتری هنر در ادیان، دانشیار دانشگاه هنر اسلامی، تبریز، ایران. نویسنده مسئول m.mohammadzadeh@tabriziau.ac.ir ۰۹۱۴۸۲۸۱۱۲۵ soniyanoori60@gmail.com *. کارشناس ارشد طراحی فرش، دانشگاه هنر اسلامی، تبریز، ایران.

رابطه بینامتنی و تاثیرگذاری آنها بر یکدیگر را به وضوح بیان می‌دارد. ترکیب‌بندی باغ ایرانی در نگاره‌ها و قالی‌های باغی دوره صفویه برگرفته از الگوی چهارباغ به عنوان رایج‌ترین الگو در شکل‌گیری باغ ایرانی و تأکید بر مرکزیت، شبکه آبرسانی جوی‌های آب، تقارن، طبیعت‌گرایی، هماهنگی بین عناصر موجود در باغ و تفکیک فضاهاست. زوایای دید موجود در این دو حوزه تصویری با توجه به موقعیت قرارگیری ناظر به لحاظ دیداری متفاوت است. در قالی‌های باغی به علت هندسی بودن و کاربرد آن، زاویه دید از بالا بر گستره قالی‌ها حاکم است. اما این زاویه دید از رویرو بر عناصر موجود در نگاره‌ها تأکید می‌کند و شرایط دیداری را کمی متفاوت‌تر نسبت به قالی‌ها نشان می‌دهد.

پیشینه پژوهش

همانطور که پیش‌تر نیز بیان شد اهمیت و جایگاه باغ در هنر نگارگری و قالی‌های باغی دوره صفویه بر کسی پوشیده نیست. به همین جهت مطالعات متعددی پیرامون مباحث باغ ایرانی، نگاره‌های باغی و قالی‌های باغی به صورت جدگانه صورت گرفته است. این مطالعات در مورد باغ و الگوهای مورد استفاده از آن در حوزه‌های تصویری مورد مطالعه بوده است. ابوالقاسمی (ابوالقاسمی، ۱۳۷۱)، در کتاب «اصول طراحی باغ ایرانی» به نقش باغ، نحوه شکل‌گیری آن و ساختار اصلی در باغ ایرانی پرداخته است. ویلبر (ویلبر، ۱۳۸۵)، در کتاب «باغ‌های ایران و کوشک‌های آن» به بررسی باغ‌های ایرانی در دوره تیموری و صفوی پرداخته است. تیموری و حیدرنتاج (تیموری و حیدرنتاج، ۱۳۹۳)، در مقاله «نظرگاه» عنصر اصلی تصویر شده از باغ در نگارگرهای نمایش دهنده باغ ایرانی به بررسی رابطه میان هنر نگارگری و باغ ایرانی از دیدگاه معماری منظر ایرانی و همچنین شناسایی جلوه‌های اصلی تصویر شده از باغ ایرانی در نگاره‌های مرتبط با باغ می‌پردازد. محمودی‌نژاد (محمودی‌نژاد، ۱۳۸۶)، در مقاله «فرش باغی، از نقش (فرشی از عرش) تا طرح (عرشی بر فرش)» به مفهوم تمثیلی و نمادین از بهشت و باغ‌های بهشتی و همچنین قالی‌های باغی، مناسب با معماری و طراحی باغ ایرانی پرداخته است. قالب اصلی قالی‌های باغی دوره صفویه دارای کشیدگی در طول قالی، تقسیمات و محورهای اصلی باغ ایرانی در کنار درختان و گل‌ها بوده مورد مطالعه قرار داده است. ملکی (ملکی، ۱۳۸۵)، در مقاله «باغ ایرانی در نگارگری ایران» به ساختار اصلی باغ ایرانی در نگاره‌ها پرداخته و اجزای اصلی در شکل‌گیری باغ ایرانی را مورد بررسی قرار داده است و همچنین مقالات دکتر مهوش عالمی و دکتر مجتبی انصاری در زمینه باغ ایرانی دوره صفوی نیز در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

مقدمه

الگوی چهارباغ به عنوان یکی از رایج‌ترین الگوهای شکل‌گیری باغ ایرانی در فرهنگ ایرانی و اسلامی مورد توجه باگسازان و هنرمندان نقاش دوره صفویه بوده است. بررسی‌های صورت گرفته نشانگ آن است که پیش از این در مورد ترکیب‌بندی و زوایای دید باغ ایرانی در دو حوزه نگارگری و قالی‌باغی پژوهشی به شکل جامع انجام نشده است. با توجه به الگوی رایج در شکل‌گیری باغ ایرانی لازم است تا با نگاهی دقیق‌تر به بررسی ساختار اصلی باغ، الگوها و زوایای دید به کار رفته در این دو حوزه تصویری پرداخته شود. بنابراین در این پژوهش ضرورت دیده شده است به طور جامع‌تر به مطالعه این دو حوزه تصویری پرداخته شود تا ساختار اصلی و زوایای دید موجود در این دو هنر تصویری باقی‌مانده از نقاشان دوره صفویه به لحاظ ساختاری نمود بیشتری پیدا کند. باغ در قالی و نگارگری از قدیمی‌ترین پدیده‌های فرهنگی ایرانیان در سیر تاریخ است. نشانه‌هایی مبنی بر اینکه باغ در این دو حوزه تصویری ارتباط تنگاتنگی با هم داشته، وجود دارد. در ایران دست کم از دوره‌های هخامنشی و ساسانی در پیش از اسلام و همچنین از دوره‌های ایلخانی، تیموری و به ویژه دوره صفوی آثار مهمی از باغ‌های قدیمی به جامانده است (زارعی، ۱۳۹۰: ۴۳). در طرح قالی‌های باغی و نگارگری‌ها علاوه بر قالب کلی باغ ایرانی، جوی‌ها، کرت‌ها و قرارگیری حوض مرکزی به صورت منظم در متن اثر قرار گرفته‌اند و معمولاً دو محور اصلی به صورت دو جوی (نهر) آب زمینه قالی را به چهار بخش تقسیم کرده است (محمودی‌نژاد، ۱۳۸۸: ۳۸). در این پژوهش که توصیفی-تحلیلی بوده به تجزیه و تحلیل و تطبیق ترکیب‌بندی و زوایای دید باغ ایرانی در نگاره منتخب از جامعه آماری نگارگری و ۵ قالی‌باغی منتخب از جامعه آماری قالی‌های دوره صفوی پرداخته شده است. چه تفاوت‌ها و تشابهاتی بین نسبت ساختاری قالب باغ در نگارگری و قالی‌باغی عصر صفوی وجود دارد؟

هدف پژوهش حاضر بررسی ساختار اصلی باغ در قالی‌ها و نگارگری‌های دوره صفوی است تا به تفاوت‌ها و تشابهات دو حوزه تصویری در امر باگسازی پردازد. فرضیه مقاله حاضر بر این است که دو قالب هنری قالی‌باغی و نگارگری دارای تاثیرگذاری متقابل و روابط بینامتنی هستند لذا در پی مطالعات انجام گرفته در جامعه آماری دوره صفوی، از جمله ۲۰ قالی و ۴۶ نمونه نگاره که ۵ نمونه از هر کدام به طور تصادفی جهت تجزیه و تحلیل انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفته است که با تجزیه و تحلیل آنها و با رویکرد ساختارشناسانه و بینامتنی، به اثبات فرضیه مورد نظر پرداخته شده است. نتایج به دست آمده از خوانش متن نگاره‌ها و قالی‌های باغی وجود اشتراک این دو حوزه تصویری و

بین به مطالعه باغ ایرانی در دو حوزه تصویر نگارگری و قالی باگی پرداخته شده است. این مطالعه بینامنی دارای ویژگی هایی است؛ نخست نمونه ای کاربردی و دوم اینکه پیکره مطالعاتی انتخاب شده از فرهنگ ایرانی است و سوم این پیکره فرهنگی از حوزه هنر ایرانی سرچشمه گرفته است (نامور مطلق، ۱۳۹۰: ۳۱۷).

روش انجام تحقیق

نوع تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بوده و تجزیه و تحلیل اطلاعات به شیوه جزیی نگر و کیفی است. بخش اصلی داده های این مقاله مستخرج از منابع کتابخانه ای بوده است که در آن ویژگی های ساختار هندسی باغ ایرانی موجود در قالی های باگی و نگارگری های دوره صفویه مورد بررسی قرار گرفته است.

ساختار اصلی در طرح باغ ایرانی

هنر باغ سازی در نقاط مختلف، ملهم از فرهنگ بومی و متأثر از شرایط اقلیمی و کاربردهای مورد نظر است. مجموعه باغ ها را از نظر ساختار و به لحاظ ترکیب بر سه گروه تقسیم بندی می کنند: باغ هندسی؛ تقسیمات و اشکال کلی آن در چارچوب قواعد و ضوابط ریاضی وتابع نظام هندسی است. باغ منظری؛ ناظر بر ترکیبی آزاد و چشم نواز است. ترکیبی؛ ترکیبی از دو نوع هندسی و منظری است (ابوالقاسمی، ۱۳۷۱: ۶-۷). پلان باغ های ایرانی مخصوصا در دوره صفوی براساس الگوی چهارباغ شکل گرفته است (ویلبر، ۱۳۸۵: ۴۷). الگوی چهارباغ اخیراً از سوی برخی از نویسندها و پژوهشگران مورد تردید است؛ هیچ مدرک نوشتاری، تصویری و یا عماری به طور دقیق این عقیده را تأیید نمی کند که باغ ایرانی فضایی است با تقسیم چهارگانه به همراه حوضی مرکزی و چهار جوی که از آن منشعب می شود و اغلب چهارباغ نامیده می شود. مهوش عالمی در مقالات خود به باغ های صفوی به جا مانده از آن دوره اشاره داشته است. باغ های صفوی می توانسته انواع مکان ها را شامل شود؛ همچون باغ شکارگاهی با کلبه، باغ محصور، خیابانی با ردیف درختان، نهر آبی با حوض هایی در میان، صحن عمومی برای برگزاری مراسم، مجموعه ای از کوشک ها و بناهای عمومی و مسکونی که باغ شهری را شکل می داد. معابر و جریان های آب در ترکیبی راست گوشه استقرار می یافت و در بیشتر باغ ها شبکه های شطرنجی را شکل می داد؛ اما این ها الزاماً الگوی چهار بخشی، چهارباغ نبوده (علیمی، ۱۳۸۷: ۶۴). در جدول ۱ پلان های باغ ایرانی در هر سه حوزه از تقسیمات هندسی مربع و مستطیل شکل قابل مشاهده هستند.

مبانی نظری پژوهش (ساختارگرایی- بینامنیت)

۱. "ساختارگرایی به منزله مرحله ای فراسوی انسان گرایی و پدیدارشناسی، به بررسی روابط درونی ای می پردازد که زبان و نیز تمامی نظامهای نمادین و گفتمنی را می سازد" (مکاریک، ۱۳۹۰: ۱۷۳). هسته اصلی تفکر ساختارگرایی این است که باید هر عنصر در نسبت درونی که با عناصر دیگر و کل ساختار دارد، شناخت و مورد بررسی قرار داد. همانطور که لوی استروس بیان می دارد شاید روش ساختارگرایی چیزی بیش از این نباشد، تلاش برای یافتن عنصر دگرگونی ناپذیر (احمدی، ۱۳۹۴: ۱۸۵). "زن" نوشته که ساختارگرایی تنها یک روش نیست، بل همان است که ارنست کاسییر «گرایش همگانی اندیشه» نام داده است. او شرط نخست را "درک مناسبات درونی و ساختاری متن" دانست و نوشت که تمامی عوامل خارجی را باید همچون نکات فرعی کنار گذاشت و شکل را نکته اصلی دانست. به گمان "زن" آیین «تحلیل مایه های اثر» ناگزیر به مجموعه ای از درونمایه ها می رسد که شکل نادقيق ساختار است" (همان: ۳۱۱). "ریتم ها، قواعد و عملیات، سه مؤلفه اساسی برای خود ساماندهی و خود نگهداری ساختارها هستند" (پیازه، ۱۳۸۴: ۲۷).

۲- ژولیا کریستوا بینامنیت را کاربرد آگاهانه متنی در متن دیگر خوانده است، خواه به گونه ای کامل یا چونان پاره هایی (احمدی، ۱۳۹۴: ۳۲۰). آثار هنری مهم ترین پیکره مطالعاتی در حوزه بینامنیت محسوب می شود و نظریه پردازان و منتقدان بینامنیت همواره توجه خاصی به آثار هنری از جمله هنرهای تجسمی، نقاشی، معماری و ... داشته اند (نامور مطلق، ۱۳۹۰: ۳۱۹). سرچشمه نظریه ادبی و فرهنگی هنرهای تجسمی را اغلب در زایش زبان شناسی مدرن می یابند: رشته بی که می توان گفت در کار فردینان دو سوسور پدید آمد (آلن، ۱۳۸۵: ۲۱). پس از سوسور، نشانه زبان شناختی دیگر یک واحد نامتحد، غیر ثابت، و رابطه بنیاد بوده، فهم این نکته ما را به شبکه گستره ای از روابط، تشابه ها و تفارقی، رهنمای می سازد که نظام همزمانی زبان را شکل می دهد. چنین ادراکاتی از نشانه زبانی و ادبی ما را به بازاندیشی در سرشت آثار ادبی وا می دارد. اثر ادبی دیگر حاصل افکار اصیل یک مؤلف نبوده، بل به عنوان فضایی ارجاعی نداشته، خود حامل معنا نبوده، بل به عنوان فضایی در نظر گرفته می شود که در آن، شمار بالقوه بی نهایتی از مناسبات و روابط در هم تنیده می شوند. اثر ادبی، به عنوان فضایی عرصه واژه ها و جمله هایی که در چنبره امکانات معنایی متعدد قرار گرفته اند، اکنون تنها به شیوه ای قیاس گرایانه قابل فهم می شود و خواننده از ساختار ظاهری اثر به جانب مناسبات آن اثر با دیگر آثار و دیگر ساختارهای زبان شناختی حرکت می کند" (همان: ۲۵-۲۶). در این

می‌سازند (ویلبر، ۱۳۸۵: ۳۲). تعریف چهارباغ کاملاً متفاوت با تعریف سنتی آن است که در قالی‌های باغی نیز شاهد این امر بوده‌ایم. البته برخی ضمن پذیرش این الگو و سامانه تقسیم با استفاده از عدد چهار در جزئیات، آن را به اشکال دیگر غیر از مربع نیز بسط می‌دهند، "به علاوه، فکر ساخت چهارباغ الزاماً به مربعی که به چهار باغچه تقسیم شده باشد منحصر نمی‌شود بلکه در اغلب موارد، باغی مستطیل شکل و کمی متمایل به مربع است که جویباری اصلی در وسط، آن را به دو نیم می‌کند و جویبارهای دیگر آن را به تعدادی باغچه به ضرب چهار تقسیم می‌سازد" (پورت، ۱۳۸۴: ۲۳). تصویر ۳ ساختار اصلی باغ‌ایرانی، شبکه آبرسانی، هندسه و نظام را در قالی‌های باغی دوره صفویه به وضوح نشان می‌دهد. باغ‌ایرانی در عین وحدت در خطوط کلی، دارای هندسه و تنوع فضایی بی‌نظیری است. تنوع فضایی باغ با تعریف فضاهای مستقل از هم از طریق محدودسازی، تنظیم فاصله دید ناظر، بهره‌گیری از اشکال هندسی ساده، نظام کاشت و سیستم آبرسانی یک نظام و وحدت در کلیت باغ‌ایرانی ایجاد می‌کنند (memarinews، 2016: ۶).

ساختار و تنشیبات در پلان باغ‌ایرانی
محور در ترکیب‌بندی باغ‌ایرانی منفرد بوده است که در نمونه‌های موجود در پلان باغ‌ایرانی، نگاره‌ها و قالی‌های باغی قابل تشخیص هستند. این محور واحد شاخه‌های زیر است: ساختار صلیبی، تشابه در عملکرد، مرکزیت، تقارن، تنشیبات، تنوع در ترکیب با اجزایی ثابت (سلطانزاده و اشرف گنجوی، ۱۳۹۲: ۸۲). در جدول ۲ نمونه تصویری این سه حوزه و ویژگی‌های مشترک بین آنها را بیان می‌دارد.

یافته‌های تحقیق

در خوانش بینامتنی ابتدا باید نظامهای هنری به طور عام بررسی شود و در مرحله بعدی خود آثار و روابط درونی متنی

ساختار اصلی باغ در نگارگری پدیده باغ جزء لاینفک زندگی مردم ایران در تمام طبقات اجتماعی بوده و در تمام رشته‌های هنر اثر گذاشته است. باغ تصویری است از محوطه‌ای مخصوص با دیوارهایی بلند، که آن را از قسمت‌های دیگر، چون دشت و کوه جدا می‌سازد (ملکی، ۱۳۸۵: ۶۰). "باغ ایرانی پدیده‌ای است، محصول ترکیب موزون سه عنصر گیاه، جلوه‌های آب و ابنيه در نظام هندسی خاص" (عالی، ۱۳۸۷: ۶۴). فضاهای اصلی باغ، ترکیب‌بندی موجود در نگاره‌های باغی را شامل می‌شوند، کوشک معمولاً در وسط نگاره و حوض با اشکال هندسی در مقابل آن قرار گرفته است. نهر آب از بالای صخره‌ها در حال حرکت به سمت کوشک و حوض مرکزی است، آب از دو انشعابی که فرم دو بازو را به خود گرفته خارج می‌شود. ترکیب‌بندی و نظام جهت‌دهنده آب، جوی‌ها، محل کاشت گل‌ها و درختان در باغچه‌ها، توسط نهرهای آب با دو بازو شکسته از حوض مرکزی خارج و باعث رشد گل‌ها و درختان در باغ می‌شوند. به عنوان نمونه در تصاویر ۱ و ۲ ساختار اصلی باغ‌ایرانی و محل رشد گیاهان در کنار نهرهای آب قابل مشاهده است. "یکی از ویژگی‌های اصلی باغ‌ایرانی در ایجاد موقعیتی برای برخورداری از دید و منظر عمیق و گستردۀ است، می‌توان این چشم‌انداز را به دو نوع چشم‌انداز محور اصلی باغ و چشم‌اندازهای دور باغ تقسیم کرد" (تیموری و حیدرنژاد، ۱۳۹۳: ۱۸) (تصویر ۱ و ۲).

ساختار اصلی باغ در قالی‌های باغی
هر چند گویی نقاشان دوره ساسانی، تصویرگری منظره بهار را بر روی پرده‌های بزرگ در کاخ‌ها آغاز کردند و پارچه‌هایی که در دوره‌های بعد بافته شد، دارای طرح و نقاشی گل هستند ولی در زمان شاه عباس تهمیه قالی با نقش و نگار انواع گل معمول گردید. این قالی‌ها را باغی، چهارباغ یا گلستان می‌نامیدند، چون تقسیم عادی باغ را به چهار قسمت منعکس

جدول ۱. طرح‌هایی از پلان‌های باغ در نگارگری و قالی. مأخذ: نگارندگان.

پلان باغ در نگارگری	پلان باغ در قالی	پلان باغ ایرانی

مأخذ: اسکندر و هفت عاقل فرزانه، قرن ۱۰. م.ق، خمسه نظامی و Uluç، 2006: 406

قالی چهار باغ کردستانی، شمال غربی، قرن ۱۸ میلادی، هنرهای اسلامی بروکلین.
مأخذ: پرها، ۱۳۷۱: ۱۳۴

مأخذ:
<https://scontent.cdninstagram.com>

تصویر ۱. پند پدر درباره عشق، هفت اورنگ جامی، قزوین، ۹۷۴-۹۷۳ ه.ق. مأخذ: کورکیان، ۱۳۷۷: ۱.

تصویر ۲. مشاجره طبیبان، آقا میرک، سده ۹ ه.ق. مأخذ: کریم اف، ۱۳۸۴: ۴۸.

تصویر ۳. فرش باغی شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ه.ق.، موزه هنر متropolitain، نیویورک. مأخذ: Pope, 1977: 1128

و قالی، گفتمان وسیعی در این عرصه هنری حاکم است و تمامی این سنت‌های هنری در مکالمه و امتداد یکدیگر

آنان مورد بررسی قرار گیرد تا حقیقت آثار هنری مشخص شود. در بی بررسی آثار هنری عصر صفوی در قالب نگاره

باغ را احاطه کرده و طرف دیگر آن به دشت، کوه و معبر ختم می‌شود. نظام هندسی، محور اصلی هدایت شده، آشنایی به اصول ریاضیات و منظرسازی در ترکیب‌بندی نگاره‌ها دیده می‌شود. زاویه دید در ۵ نگاره منتخب از جامعه آماری، از روپرتو است. زاویه دید ترکیب‌بندی اصلی نگاره از روپرتو کاملاً طبیعی است. درختان و کوشک‌ها موجود در نگاره‌ها دارای تعادل و هم ارتفاع و پیوسته هستند. "ترکیب‌بندی و کمپوزیسیون بنا و درختان موجود در نگاره‌ها دارای تعادل بصری می‌باشند. در این نگاره‌ها فضا دو بعدی و دارای عمق است؛ هم یکپارچه و هم ناپیوسته" (پاکیاز: ۱۳۸۶، ۹۳: ۱۳۸۶). زاویه دید فضای متن باغ (کرت‌ها) از روپرتو قابل روئیت بوده و درختان، گل‌ها و درختچه‌ها به حالت ایستا و عمودی دیده می‌شوند.

• **ترکیب‌بندی و زاویه دید در قالی همانطور که لوی استروس در پژوهش اشکال ساختارهای زبان شناسی معرفی کرده است، می‌توان همین مبنای در هنر تصویری و تجسمی پیگیری نمود. شکل ساده به نظر آندره یولس ساختاری اصلی از اندیشه آدمی است که در پیکر زبان (ادبی، تصویری و نمادین...) بیان می‌شود (احمدی، ۱۳۹۴: ۱۴۸). از ساختارهای بنیادی به کار رفته در باغسازی و هنر نقاشی دوره صفویه نظم، دقت و تناسبات ریاضی بوده است. در پژوهش ساختاری متن تصویر و نشانه شناسی عناصر و تلاش برای یافتن نظام بیان تصویری و فیگوراتیو در این تحقیق استوار به ساختارهایی همچون**

هستند. از جمله نمونه مورد بررسی در این مطالعه نگاره‌ها و قالی‌های باغی است که در این پژوهش بدان پرداخته شده است.

• ترکیب‌بندی و زاویه دید در نگارگری

همانطور که پیشتر گفته شد، چون نگارگری و هنر تجسمی ایرانی همیشه در خدمت ادبیات و پیرو رژیم ادبی بوده بهتر می‌توان از تحلیل ساختارگرایی در آن استفاده نمود. در این پژوهش، عناصر، قاعده‌ها و مناسبات درونی نظام باغسازی و نگارگری دوره صفوی بر مبنای روش ساختارگرایی لوی استروس مورد تحلیل قرار گرفته و استوار به ساختارهای تقابل‌ها و توالی و تکرار است (احمدی، ۱۳۹۰: ۱۹۰). خوانش ما از هنرهای تجسمی با آگاهی کامل از این امر صورت می‌گیرد که نشانه‌ها، نقوش و ساختار به کار رفته در هر متن خاصی، مرجع خود را نه در موضوعات موجود در جهان پیرامون، بلکه در نظام هنری می‌باید که این متن از آن حاصل شده است (آلن: ۱۳۸۵). در این پژوهش ترکیب‌بندی و زاویه دید ۵ نگاره منتخب از جامعه آماری با رویکردی بینامنتی و ساختاری مورد بررسی قرار گرفته است. نظام حرکتی آب در نهرها، محل قرارگیری کوشک و حوض در مرکز نگاره، حاشیه و کرت‌ها، ساختار اصلی نگاره‌های باغی را تشکیل می‌دهند. کوشک در مرکز نگاره واقع شده و حوض آب در جلوی آن قرار دارد. انشعابات اصلی و فرعی ایجاد شده در کنار کوشک و حوض هدایت شده و نظاممند هستند. انشعاب اصلی در ساختار کلی طرح نظام یافته است. حصار از سه طرف، دور

جدول ۲. ویژگی‌های مشترک درساختار باغ‌های ایرانی و قالی‌ها و نگارگری‌ها. مأخذ: نگارندگان.

قالی‌های باغی	نگاره‌های باغی	باغ‌ایرانی	ویژگی‌های مشترک
			تقسیم باغ غالباً به چهار بخش (هر بخش به باعچه‌ای کوچکتر تقسیم می‌شود).
			استفاده از خطوط راست در طراحی و محور اصلی باغ (صلیبی)
			استفاده از یک جوی اصلی (نهر)
			رابطه نزدیک با طبیعت

حاضر قابل مشاهد است. ۳. هماهنگی بین عناصر موجود در طراحی نگاره‌ها و قالی‌های باگی دوره صفویه باعث انسجام، وحدت و نزدیکی این دو حوزه تصویری در هنر باغسازی شده است. ۴. ایجاد تعادل و تقارن بین نقشماهیه‌ها. ۵. طبیعتگرایی ۶. استفاده از نقشماهیه حیوانات در هر دو حوزه هنری مورد بررسی در عصر صفوی قابل خوانش بوده است. در این دو قالب هنری اختلافاتی نیز دیده می‌شود که برخی از مهم‌ترین آنها عبارتند از: ۱. زاویه دید از رویرو بر متن نگاره‌ها حاکم است اما این زاویه دید بر تمامی سطح قالی و عناصر موجود در آن از بالا قابل رؤیت است. ۲. در نگاره‌ها تنوع گیاهی بیشتری وجود دارد، اما در قالی‌ها به دلیل نحوه کاربرد و استفاده از طرح هندسی موجود در فضای متن از تنوع گیاهی کمتری استفاده شده است. ۳. از کوشک یا عمارت در کنار حوض اصلی در مرکز نگاره استفاده شده است اما در قالی‌ها فقط یک حوض مرکزی در متن قالی‌ها دیده می‌شود. چنانچه ملاحظه می‌شود، اسناد و دلایل متنی آنقدر روش و بدیهی است که ارتباط دو حوزه تصویری نگارگری و قالی‌باغی مسلم تلقی می‌شود. به‌طور قطع این دو با یکدیگر دارای ارتباط بینامتنی هستند، زیرا اشتراکات قابل ملاحظه‌ای بین آنها برقرار است. موضوع دیگری که می‌توان یکی از دلایل ارتباط میان این دو حوزه تصویری باشد، نزدیکی آنها به هنر باغسازی دوره صفوی بوده است، استفاده از الگوی رایجی به نام چهارباغ و همچنین نقشماهیه‌های موجود در باغ‌ایرانی به وضوح در این دو قالب هنری دیده می‌شود. بنابراین، از نظر خوانش نیز نگاره‌ها و قالی‌های باگی دوره صفوی با یکدیگر مرتبط هستند.

بحث

در پژوهش‌های پیشین، صورت هندسی باغ بیشتر در راستای تحلیل‌های دینی، اسطوره شناختی و نحوه پیداش باغ در ادوار گذشته مورد بررسی بوده و در واقع ساختار اصلی باغ در نگاره‌ها و قالی‌های باگی به طور همزمان مرکز توجه نبوده است. در این پژوهش رویکرد ساختارشناسانه و بینامتنی بین نگاره و قالی ایده‌ای بسیار نو است که تاکنون مورد مطالعه قرار نگرفته است. در اکثر موارد تنها متغیر باغ ایرانی را با رویکرد نشانه‌شناسی مورد ملاحظه قرار داده‌اند و در موارد معدهودی زاویه دید از دیدگاه روایتشناسی و شاخصه‌های هنر تجسمی مورد بررسی قرار گرفته است. اعادی که در این پژوهش با توجه به رویکرد ساختاری و بینامتنی مورد بررسی بوده است، شامل ترکیب‌بندی پلان اولیه باغ‌ایرانی، ساختار هندسی، مرکزگرایی حوض، انشعابات صلیبی، توالی، تکرار، ریتم و زوایای دید در دو حوزه متن تصویری نگاره و قالی است.

مرکزیت ساختار صلیبی و ساختار هندسی باغ‌ایرانی بر مبنای مربع و مستطیل پایه‌گذاری شده است (همان: ۳۲۵). در این پژوهش ترکیب‌بندی و زاویه دید ۵ قالی‌باغی منتخب از جامعه آماری با رویکرد بینامتنی و ساختاری مورد بررسی قرار گرفته است. نظام حرکتی آب در جوی‌ها، محل قرارگیری حوض در مرکز قالی، حاشیه و باغچه‌ها، ساختار اصلی قالی را تشکیل می‌دهند. نهر آب که همان محور اصلی در ایجاد تعادل و تقارن در قالی‌ها است، به شکل طولی قالی را به دو بخش تقسیم کرده است. در برخی قالی‌ها یک حوض در وسط و در برخی دیگر چند حوض در یک امتداد از طریق محور اصلی به هم متصل می‌شوند. ساختار اصلی قالی‌های باگی از نظام هندسی بسیار دقیق و ریاضی‌گونه و نزدیک به طبیعت تبعیت می‌کند. استفاده از خطوط عمودی و افقی، تقسیم بندی‌های دقیق در کرت‌ها، استفاده از نقشماهیه درختان و گل‌ها در امتداد جوی‌های آب و حوض مرکزی با نقوش هندسی برگرفته از طرح اولیه باغ‌های ایرانی هستند. مرکزگرایی و انشعابات متقطع در قالی‌ها، نشان از دقت و ظرافت هنر باغسازی و نحوه قرارگیری عناصر اصلی و فرعی در باغ‌ایرانی است (محمدی نژاد و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۲۱). زاویه دید در ۵ قالی منتخب از جامعه آماری، از بالا بر فضاهای اصلی قالی‌ها حاکم است اما نقشماهیه‌ها از رویرو قابل مشاهده هستند. اشکال به صورت کاملاً هندسی و استخوان‌بندی طرح بر پایه تناسبات دقیق در حاشیه‌ها، متن، ترنج و جوی‌های آب شکل گرفته و ریتم، تعادل، تقارن و توازن در ساختار اصلی قالی‌ها به چشم می‌خورد. تأکید بر مرکزیت فضایی حوض و وحدت در طرح قالی‌ها با توجه به ساختار اصلی باغ‌ایرانی کاملاً نظاممند است.

ترکیب‌بندی و زاویه دید

با مطالعه نمونه‌های منتخب پژوهشی در ساختار و زاویه دید (فضایی) دو حوزه نگارگری و قالی‌های باگی، یافته‌های پژوهش در قالب جدول ۳ بازنمایی شده که مورد تجزیه و تحلیل و تطبیق قرار گرفته است.

بررسی تطبیقی نگاره‌ها و قالی‌های باگی

در این قسمت مناسب است چگونگی رابطه متنی میان نگاره‌ها و قالی‌های باگی دوره صفوی مورد بررسی دقیق تر قرار گیرد. در این بررسی و تطبیق متنی تلاش می‌شود شباهت‌ها و اختلافات این دو متن به ترتیب بررسی شود. نخست به وجوده مشترک این دو حوزه تصویری پرداخته شده است: ۱. جوی‌های آب براساس محورهای عمود بر هم شکل گرفته‌اند. ۲. استفاده از رایج‌ترین الگوی باغ‌ایرانی به عنوان چهارباغ که در ساختار اصلی نگاره‌ها و قالی‌های باگی پژوهش

جدول ۳. تحلیل تصویری ترکیب‌بندی و زاویه دید در قالی‌های باغی و نگارگری‌ها. مأخذ: نگارندگان.

قالی			نگارگری		
زاویه دید	ترکیب‌بندی	نمایه	زاویه دید	ترکیب‌بندی	نمایه
		(۱)			(۱)
فرش باغی (باغ خشته ترنج دار)، شمال غرب ایران یا کردستان ، موزه هنر متروپولیتن، نیویورک. مأخذ: پوپ، ۱۳۸۷: ۱۱۲۸.	اسکندر سقراط را ملاقات می‌کند، قرن ۵ م.م، خمسه نظامی. Uluc, 2006: 48.				
		(۲)			(۲)
قالی باغی خشته ترنج دار، شمال غرب ایران ، ۱۷ میلادی، موزه کمبریج. مأخذ: Grube, 1967: 148.	مشاجره طبیان، آقا میرک، سده ۹ هـق. مأخذ: کریم اف، ۱۳۸۴: ۴۸.				
		(۳)			(۳)
چهارباغ یا گلستان ، شمال غرب ایران ، ۱۸ میلادی ، مترو پولیت، نیویورک. مأخذ: خوانساری، ۱۳۸۳: ۵۱.	نعمه سرای بارید برای خسرو، میرزا علی، سده ۹۴۶-۹۵۰ هـق، خمسه نظامی، موزه بریتانیا. مأخذ: کریم اف، ۱۳۸۴: ۱۳۸.				
		(۴)			(۴)
قالی چهار باغ، کردستان، اوخر سده ۱۲ هـق، ۱۹۰,۵×۳۰۹,۹ سانتی متر، موزه متروپولیتن نیویورک. مأخذ: ویلبر، ۱۳۸۵: ۲۵.	مرد شهری و دزدی او از باغ روستایی، سده ۹۷۳ هـق، هفت اورنگ جامی، موزه واشینگتن، نگارخانه فرییر. مأخذ: کورکیان، ۱۳۷۷: ۱۲۲.				
		(۵)			(۵)
قالی باغی، کردستان، سده دوازدهم هـق، مجموعه لرد ابرکانوی. مأخذ: پوپ، ۱۳۸۷: ۱۲۷۰.	عاشق پیر سست رای و سقوط از پشت بام، ابراهیم میرزا، قرن ۱۰ هـق، هفت اورنگ جامی. مأخذ: شرسیمپسون، ۱۳۸۲: ۵۵.				

نتیجه‌گیری

مهدی محمدزاده، سونیا نوری / باغ نظر، ۱۴ (۵۲) : ۳۶-۲۷

ساختار متنی موجود در این دو قالب هنری برگرفته از فضاهای باگ‌ایرانی در دوره صفویه بوده که با تجزیه و تحلیل دو حوزه تصویری نگارگری و قالی‌باغی با رویکرد ساختارشناسانه و بینامتنی، انجام گرفته است. نتایج حاصل می‌تواند پاسخگوی سؤال مطرح شده در راستای این پژوهش باشد. تشابهات زیادی بین نقشماهیها، ترکیب‌بندی و همچنین چینش عناصر در این دو قالب هنری بوده است. ترکیب‌بندی فضاهای اصلی دارای نظام هندسی و بر مبنای محورهای صلبی شکل یافته است. استفاده از الگوی رایج چهارباغ، تأکید بر محور اصلی (جوی‌ها)، تنوع فضایی و مرکزیت حوض از طریق تجسم بصری در این دو حوزه هنری قابل مشاهده است. دید بصری و تجسمی که از باگ‌ایرانی در ذهن نقاش دوره صفوی نقش بسته شده، اشراف کامل او بر محیط و عناصر پیرامون باگ در آثار هنری آن دوره بوده است. در قالی و نگاره ساختار و نقشماهیها دارای قرینگی، ریتم، استفاده از الگوی چهارباغ و همچنین ایجاد فضاهای باز و گسترده در کنار انواع حوض‌های هندسی به چشم می‌خورند. به علت قرار گرفتن قالی بر روی زمین، زاویه دید از بالا بر سطح قالی‌ها حاکم بوده و دیدی فضایی را القاء می‌کند. در نگاره‌ها زاویه دید بر متن (کرت) و حصار از روپرو و همانند یک تابلو نقاشی قابل ملاحظه است. در هر دو حوزه تصویری سعی شده باگ ایرانی با استفاده از تنشیات دقیق هندسی و حس پیوند به طبیعت نزدیک شود. به طور قطع می‌توان ارتباط بین متن نگاره‌ها و قالی‌های باغی را به وضوح بیان کرد. وجود اشتراکات این دو حوزه تصویری با یکدیگر و نسبت ساختاری مشترک با باگ‌ایرانی، به نزدیکی و استفاده از قالب یکسان در بین آنها اشاره دارد. ساختار اصلی به کار رفته در آنها برگرفته از الگوهای باگ‌ایرانی در دوره صفویه و تأثیرگذاری آنها بر یکدیگر بوده است.

فهرست منابع

- ابوالقاسمی، لطیف. ۱۳۷۱. باگ ایرانی. تهران: نشر سازمان پارک‌های شهرداری.
- احمدی، بابک. ۱۳۹۴. ساختار و تاویل متن ۱ نشانه شناسی و ساختارگرایی. تهران: نشر مرکز.
- انصاری، مجتبی. ۱۳۷۸. ارزش‌های باگ‌ایرانی (صفوی-اصفهان). رساله دکتری. دانشگاه تهران: دانشکده هنرهای زیبا. گروه معماری. کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.
- آلن، گراهام. ۱۳۸۵. بینامتنیت. ت: پیام یزدانجو. چاپ سوم. تهران: نشر مرکز.
- پاکباز، رویین. ۱۳۸۶. دایره المعارف هنر. تهران: فرهنگ معاصر.
- پرهاشم، سیروس. ۱۳۷۱. دستیاف‌های عشاپری و روسایی فارس. تهران: انتشارات امیرکبیر.
- پوپ، آرتور ابهام. ۱۳۸۷. سیری در هنر ایران از دوران پیش از تاریخ تا امروز. ت: گروه مترجمان. زیر نظر سیروس باور. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- پورتر، ایو. ۱۳۸۴. باگ‌های بهشتی و فرش‌باغی، دیدار استعاره‌ها. موزه‌ها. ویژه‌نامه همایش، (۴۱): ۲۳-۲۲.
- پیاژه، ژان. ۱۳۸۴. ساختارگرایی. ت: رضا علی اکبرپور. چاپ اول. تهران: انتشارات شابک.
- تیموری، سعیده. حیدر نتاج، وحید. ۱۳۹۳. "نظرگاه" عنصر اصلی تصویر شده از باگ در نگارگرهای نمایش دهنده باگ ایرانی. مجله باگ نظر، (۳۰): ۲۶-۱۵.
- خوانساری، مهدی. ۱۳۸۳. باگ ایرانی بازتابی از بهشت. تهران: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری.
- سلطان‌زاده، محمد. اشرف گنجوی، محمدعلی. ۱۳۹۲. وجود تمایز و تشابه باگ بیرم آباد و فتح آباد کرمان با یکدیگر و باگ ایرانی. مجله باگ نظر، (۲۵): ۸۸-۷۹.
- شروسیمپسون، ماریا. ۱۳۸۲. شاهکارهایی از هنر نقاشی قرن (دهم-هشتم). ت: عبدالعالی براتی، فرزاد کیانی. تهران: انتشارات نسیم دانش.
- عالمی، مهوش. ۱۳۸۷. باگ‌های شاهی صفوی؛ صحنه‌ای برای نمایش مراسم سلطنتی و حقانیت سیاسی. ت: مریم رضایی‌پور و حمید جیحانی. فصلنامه گلستان هنر، (۱۲): ۶۸-۴۷.
- کریم اف، کریم. ۱۳۸۵. سلطان محمد و مکتب او (مکتب نقاشی تبریز). ت: معصومی، جهان پری و چرخی، رحیم. چاپ اول. تبریز: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- کورکیان، ام، سیکر. ز.پ. ۱۳۷۷. باگ‌های خیال (هفت قرن مینیاتور ایران). ت: پرویز مرزبان. تهران: فرزان.
- محمودی‌نژاد، هادی. ۱۳۸۸. قرآنی منظر بهشت ایرانی از باگ. چاپ اول. تهران: انتشارات هله/طحان.
- محمودی‌نژاد، هادی. پور جعفر، محمدرضا. بمانیان، محمد. انصاری، مجتبی. ۱۳۸۶. «فرش‌باغی»: از نقش «فرشی از عرش» تا طرح «عرشی بر فرش» (بررسی تطبیقی مفهوم تمثیلی بهشت در فرش با باگ ایرانی). گلجام، (۸): ۱۲۴-۱۰۷.

- مکاریک، ایرناریما. ۱۳۹۰. دانشنامه نظریه‌های ادبی معاصر. ت: مهران مهاجر ، محمد نبوی. تهران: آگه.
- ملکی، توکا. ۱۳۸۵. باغ ایرانی در نگارگری ایران. کتاب ماه هنر، (۱۰۲و ۱۰۱): ۶۵-۶۰.
- نامور مطلق، بهمن. ۱۳۹۰. درآمدی بر بینامتنیت. چاپ اول. تهران : انتشارات سخن.
- ویلبر، رونالد. ۱۳۸۵. باغ‌های ایران و کوشک‌های آن. ت : صبا، مهین دخت. چاپ چهارم. تهران : شرکت انتشارات علمی فرهنگی.
- Grube, E. J.(1967). *The World of Islam*.London: Faber publication.
 - Uluç, L .(2006). *Turkman governors, Shiraz artisans and Ottoman collectors, Sixteenth century Shiraz manuscripts*. Istanbul: TürkiyelşBankasıKültürYayınları.
 - Memarinews. (2016). *The mysteries of Iranian garden architecture*. <http://memarinews.com/vdch.-nzt23nwvftd2.html/> (Access 27 December 2016).
 - Tasnim. (2016). *The Garden of Jahan Shiraz*. <https://scontent.cdninstagram.com> (Access 18 October 2016).